

ICONOGRAPHISK POST
NORDISK TIDSKRIFT FÖR BILDTOLKNING
NORDIC REVIEW OF ICONOGRAPHY

NR 3, 2014

ICONOGRAPHISK POST

NORDISK TIDSKRIFT FÖR BILDTOLKNING NORDIC REVIEW OF ICONOGRAPHY

NR 3, 2014

Tidskriften utges av Konstvetenskap, Åbo Akademi
Adress: Fabriksgatan 2, 20500 Åbo, Finland
Websida: <https://ojs.abo.fi/index.php/ico/index>

Redaktion

Annette Landen, ansvarig huvudredaktör
Lars Berggren

Redaktionskommitté

Carsten Bach-Nielsen och Søren Kaspersen (Danmark), Merike Kurisoo och Kersti Marcus (Estland), Lars Berggren och Annette Landen (Finland), Ranghild Bø och Margrethe C. Stang (Norge), Stina Fallberg Sundmark och Eva Lindgren Sandgren (Sverige).

Språkgranskning (sammansfattningar, bildtexter)

David Jones

Layout

Annette Landen

Anvisningar till författare, upplysningar ang. granskningsförfarande och övrig information om tidskriften, finns på websidan:
<https://ojs.abo.fi/index.php/ico/index> (Open Access)

© Iconographisk Post och författarna

ISSN 2323-5586

Kära läsare!

Här kommer, om än något försenad, en ljusglimt i höstens gråvåder: nya ICO:s tredje nummer. Det innehåller i likhet med föregående tre artiklar: Kristine Aavitsland skriver om om dygder och laster, Morten Stige om norska gravstenar, och Pia Melin om ryttarsporrar, sköldar och svärd. Ämnena kan förefalla väsensskilda, men gemensamt för dem är att alla författare placerar in föremålen i ett genusperspektiv. I Stiges artikel får vi reda på hur och med vilken frekvens män och kvinnor avbildas på bevarade medeltida gravstenar, i Melins behandlas sporrarnas och vapnens användning som manliga attribut och statusmarkörer, och i Aavitslands diskuteras hur och varför kvinnorna under medeltiden gradvis ersätter männen som personifikationer av gott och ont. Numret avslutas med kort en rapport från det 24. nordiska ikonografiska symposiet som arrangerades i Tallinn 28–31 augusti 2014.

Som läsaren kanske redan märkt går det nu alldeles utmärkt att hitta ICO och dess innehåll via Google. Sök på ICO och författarnamn (t.ex. Svanberg) eller en del av titeln (t.ex. Birgitta). Ni får direkt upp Jan Svanbergs artikel i föregående nummer och kan gå vidare till abstract. OJS-systemet verkar alltså fungera och det

ökar ICO:s synlighet högst betydligt. En annan sökmöjlighet är den för medeltidsforskning specialiserade internationella litteraturdatabasen *Regesta Imperii* (Akademie der Wissenschaften und der Literatur Mainz). Om man förslagsvis googlar *Regesta imperii majestas domini* – så hittar sökmotorn Ulla Haastrups artikel i ICO nr 1, 2014. *Regesta Imperii*s hemsida ger full bibliografisk information plus länk till ICO. Vid sökningar ges naturligtvis hänvisningar också till ICO:s tidigare tryckta utgivning (1970–2001).

ICO har redan fått läsare i flera utomnordiska länder, framför allt i Europa men även i USA. Det innebär emellertid inte på något sätt att ni ska upphöra med era ansträngningar att sprida budskapet om ICO:s uppståndelse bland bekanta, vänner och kolleger. Målsättningen är ju att nå bredare läsarkategorier än tidigare.

Redaktionen vill också påminna om möjligheten att i ICO kort presentera ikonografiska fynd och frågeställningar, rapporter om aktuella konferenser, utställningar eller andra intressanta begivenheter.

Vi inleder med att berätta att redaktionen under de tropiska sommarmånaderna sysselsatte sig med lejonjakt i den jämförel-

sevis svala domkyrkan i Lund. Utrustningen, som bestod bland annat av teleobjektiv och skylift, visade sig vara synnerligen effektiv och bytet blev inte mindre än ett nittiotial(!) medeltida lejon av sandsten, av vilka läsaren kunde bekanta sig med några redan i det föregående numret av ICO. Vi var faktiskt tvungna att hålla oss till stenlejonen, för om vi inkluderat även dem i andra material (mestadels brons och trä), hade vi inte kunnat hålla ordning på hela flokken.

Äventyrets resultat var bland annat insikten att inget enda av de medeltida stenlejonen sannolikt nu finns på sin ursprungliga plats. De har alla bearbetats sekundärt och i samband med någon ombyggnad tillpassats för sin nuvarande placering. Ibland har man gått synnerligen hårdhänt tillväga med de stackars djuren, och i flera fall

fick vi leta på helt olika ställen för att få ihop huvud, kropp och svans. Den som vill organisera domkyrkans nuvarande lejonpopulation utifrån ursprunglig sammansättning och inbördes rangordning står tvevelsutan inför en svår uppgift.

Ett annat resultat av jakten blev en utställning i Lunds nya Domkyrkoforum under augusti och september. Där visades ett urval av lejon i olika storlek och stil och indikerades deras nuvarande placering i kyrkobyggnaden. För den som missade denna begivenhet återstår två möjligheter: att antingen komma till Åbo, där den fr.o.m. december visas i humanistkvarterets foajé, eller nöja sig med en blick på ICO:s hemsida, där skärmarna snart kommer att kunna beskådas i pdf-format.

Redaktionen

Liten lejonutställning (aug.-sept. 2014) i Domkyrkoforum, söder om Lunds domkyrka.

Lejon med manshuvud. Lunds domkyrka, nordportalens insida. Foto Lars Berggren.